

peterlang.net

LTTTR är namnet på ett queerfeministiskt konstnärskollektiv med hjärtat i New York. I början på 2000-talet bedrev gruppen ett ambitiöst redaktörsarbete och kunskapsinsamlande som bl a resulterade i en årlig tidskrift, performancer och filmprogram. Genom samarbeten, organisering, föreläsningar och tidsskriftsskapande kopplade LTTTR samman ett vibrerande queer community. Tidskriften, som kan beskrivas som å ena sidan ett konstverk och å andra sidan en politisk händelse, antog för varje nummer en ny skepnad – så som spiralblock med guldinskriftion, manillakuvert och LP-omslag. LTTTR skapade ständigt nya dialoger och utmanade givna former, även sina egna. Förkortningen LTTTR befann sig i konstant rörelse och kom under åren att betyda allt från Lesbians To The Rescue, Listen Translate Translate Record, Lesbians Tend To Read till Lacan Teaches To Repeat.

Våren 2014 samlades de fyra redaktörerna för LTTTR nr 5, Emily Roysdon, Ginger Brooks Takahashi, K8 Hardy, och Ulrike Müller runt arkivmaterialet. LTTTRs banbrytande och lekfulla arbeten visas och aktiveras nu för första gången på Tensta konsthall.

I utställningen Here We LTTTR: 2002–2008 presenteras gruppens fem tidskriftsnummer samt fotografier och annan dokumentation från rörelsen runt LTTTR. Lokala och internationella gäster med koppling till LTTTR och till queer konst, aktivism och forskning har bjudits in att göra läsningar av utställningen. Bland de inbjudna gästerna finns konstnärerna Allison Smith och Matts Leiderstam, skribenten och asylrättsaktivisten Trifa Shakely samt forskaren Ulla Manns och teoretikern Julia Bryan Wilson. I samarbete med Stockholmsbaserade arkitekten Sara Brolund de Carvalho, har LTTTR skapat en installation som inkluderar två LTTTR curerade filmprogram, som visades när nya nummer släpptes, samt dokumentation från bl a performancekvällar. I samband med utställningen har LTTTRs hemsida fått ny design genom Sara Kaaman, grafisk formgivare baserad i Stockholm.

Emily Roysdon, konstnär, professor på Konstfack och en av tidskriftens fyra redaktörer, skriver i förordet till första tidskriftsnumret: "Vi är här för att rekonstruera ett nytt team under ett gammalt hot. För att bejaka vår historiska födelse som feminister och röra oss med de briljanta kroppar, språk, identiteter och konst som skapats under denna långa resa. Men den lesbiska som jag talar om, han är lika mångtydig i naturen som han är i poesin, och överallt, om igen, dyker hon upp."

I Roysdons poetiska förord uppstår queera identiteter genom språket. Den lesbiska kan dyka upp över allt och om igen. Ett gränsöverskridande tilltal som är utmärkande för queerfeminismen, en feministisk inriktning som inte enkelt låter sig definieras. Queera strategier handlar ofta om att just kritisera definitioner och motsäga sig traditionella kategorier som man och kvinna. Att insistera på identitet och begär som pågående processer, ett blivande, är ett förhållningssätt som många queerfeminister sympatiserar med. På liknande vis är det inte heller "varandet" utan "görandet" som präglar LTTTRs arbete: att sätta igång och sätta på spel, förskjuta meningars betydelser och aktivera den läsande kroppen.

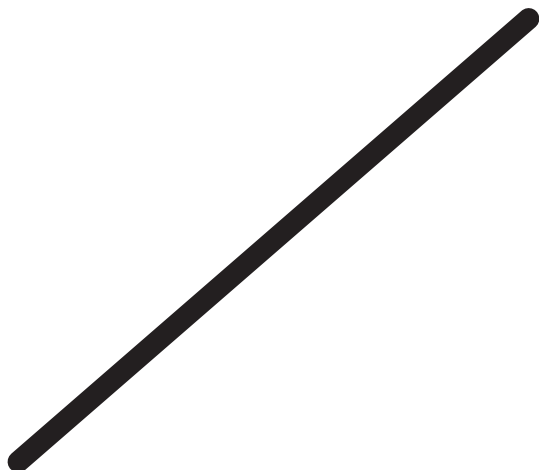
På många sätt är LTTTR resultatet av en gemensam kraftansträngning och en gör-det-självis-anda. Gruppens fyra redaktörer arbetade under dygnets alla timmar och utan ekonomisk trygghet för att, tillsammans med konstnärer, formgivare och skribenter i sin närhet, få tidskriften att gå ihop, tryckas och spridas.

Trots att förutsättningarna för lesbiska och queera liv skiljer sig mellan New York i början på 2000-talet och dagens Stockholm, finns det flera anledningar till att aktivera gruppens arbete idag. Under de senaste åren har flera hbtqi-mötesplatser som fik och klubbar trängts undan: t ex Hallongrottan, Roxy och Högkvarteret. De queera rum som uppstår i nuläget är ofta tillfälliga, enstaka och saknar den kontinuitet som majoritetssamhället utan ansträngning

---

kan åtnjuta. Att aktivera LTTRs arbete i Stockholm är därför också att sätta ljus på aktuella och akuta frågor för queera grupper idag: Hur är det möjligt att komma samman, ha roligt och skapa?

Besök litr.org för att bläddra i tidskriften online och ladda ner kopior.

SJÄLVPRESENTATIONER

Ginger Brooks Takahashis projekt-baserade praktik är en förlängning av feministiska rum och queera undersökningar. Genom olika samarbetsformer bygger hon aktivt upp gemenskaper och alternativa sätt att distribuera information. Hon är en av grundarna till General Sisters, MOBILIVRE BOOKMOBILE projekt, samt bandet MEN. Hon studerade vid Oberlin College och deltog i Whitney Independent Study Program 2007. Brooks Takahashi har ställt ut på Serpentine Gallery (London) 2008, New Museum (New York), 2009, The Brooklyn Museum (New York) 2013 och Art Gallery of Ontario (Toronto) 2014. Tidigare vistelsestipendier innefattar Smack Mellon, New York; Center for Book Arts, New York och Fire Island Artist Residency, New York.

K8 Hardy är multimedialkonstnär och använder ofta sin egen kropp som material. Hon bor och arbetar i New York och representeras av Reena Spaulings Fine Art. Hardy är en punkrock-feminist med rötter i riot grrrl-rörelsen som deltagit i och startat flera samarbeten, kollektiv, och alternativa mötesformer. Hon har ställt ut vid större och mindre institutioner.

Ulrike Müller intresserar sig för förhållandet mellan kropp och abstraktion. I sitt konstnärliga arbete utvidgar hon begreppet måleri till att innefatta mer än bara duk och pensel. Undersökningar av 1960- och 1970-talets feministiska praktiker och modernistiskt visuella strategier, blir till bilder nära kopplade till dagens frågor om kropp och identitetspolitik. Geometriska former och färger är aldrig "rent" abstrakta i hennes kompositioner. De bär på erotiska och sexuella associationer, de retas, berör och penetrerar varandra utan att kollapsa i binära logiker. Müller använder abstraktion som ett språk som både kan approprieras symboliskt, laddas emotionellt och ges politiska betydelser, beroende på sammanhang och betraktare.

Emily Roysdon är konstnär och skribent baserad i New York och Stockholm. Hennes tvärvetenskapliga arbetsmetoder har på senare tid tagit formen av performance, fotografiska installationer, grafiska tryck, text, video, curatering och kollektiva arbeten. Bland hennes samarbeten kan nämnas kostymdesign till koreograferna Levi Gonzalez, Vannesa Anspaugh och Faye Driscoll och låttexter till The Knife och Brooklyn-baserade JD Samson & MEN. Aktuella projekt innefattar uppdrag från Performance Room, Tate Modern (London), PARTICIPANT, INC (NYC), If I Can't Dance, Stedelijk Museum (Amsterdam) och Portland Institute of Contemporary Art. Roysdons arbete har visats på bland annat Museum of Modern Art (NYC), 2010 års Whitney Biennial (NYC), Manifesta 8 (Murcia) och Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia (Madrid). 2012 var Roysdon finalist i Future Generation Art Prize och ställde ut i Kiev och på Venedigbiennalen. Roysdon studerade vid Hampshire College 1999, avslutade Whitney Museum Independent Study Program 2001 och har en interdisciplinär master vid UCLA 2006. Hon är för närvarande professor i konst på Konstfack.

VERKSLISTA (se karta)

(3) LTTR nr 1 – LESBIANS TO THE RESCUE

”Den lesbiska som jag talar om, han är lika mångtydig i naturen som han är i poesin, och överallt, om igen, dyker hon upp” skriver redaktören Emily Roysdon i förordet till den första utgåvan av LTTR: Lesbians To The Rescue. I det första numret får vi bland annat ta del av SCUB-Manifestet: Society For Cutting up Boxes, en handtryckt dörrhängare av Ginger Brooks Takahashi samt transaktivisten och juristen Dean Spades text om motståndspraktiker. Publicerades i september 2002. Upplaga: 1000 ex.

(6) LTTR nr 2 – LISTEN TRANSLATE TRANSLATE RECORD

LTTR manifesterar med nummer 2 att tidskriften inte kommer att hålla en given grafisk linje utan för varje nummer skapas på nytt. Det andra numret antar formen av ett LP-omslag inslaget i en plastficka. Med i numret följer en cd-skiva med låtar som Who Let the Dykes Out (låten är gjord av Nick Hallett, Lauryn Siegel and JD Samson och går att lyssna på och ladda ner på lttr.org) samt ljudverk av Ulrike Müller, som också medverkar som redaktör i LTTR nummer 4 och 5. I numret medföljer också en tampong av konstnären Fereshteh Toosi, som under slogan Dress to kill – Your Safety Depends on Concealment, för tankarna till hur mensskyddsindustrin använt sig av ord som försvar, kamouflage och kamp i sin marknadsföring under krigstider, inte minst under Vietnamkriget. Medverkar i nummer 2 gör också konstnärerna Hanna Lidén och Pauline Boudry, bland många andra. Publicerades i augusti 2003. Upplaga: 1000 ex.

(7) LTTR nr 3 – PRACTICE MORE FAILURE

Det här numret är inslaget och förvarat i ett screentryckt manillakuvert och sammanbundet av ett syrénlila snöre. Inuti kuvertet och på tidskriftens förstasida finns ett fotografi av performance-konstnären Itziar Okariz.

Verket heter Peeing with my daughter on Pulaski Bridge och föreställer, precis som titeln indikerar, konstnären när hon kissar tillsammans med sin dotter på Pulaski-bron i New York. Genom en stråle urin leds vi in i numret, som förutom essäer och fiktiva berättelser, består av affischer som går att veckla ut. Bland dessa kan nämnas konstnären A.K Burns svartvita soldatporträtt, utsmyckade med dekorativa mönster. Publicerades i juli 2004. Upplaga: 1000 ex.

(4) LTTR nr 4 – DO YOU WISH TO DIRECT ME?

LTTR nummer 4 publicerades av bokhandeln Printed Matter och ackompanjerades av utställningen A Wave of New Rage Thinking i Printed Matters lokaler i New York. Under utställningen kunde besökarna aktivera bokhandeln med hjälp av LTTRs specialdesignade bokmärken, Radical Read-Ins, med plats för läshänvisningar och kommentarer. I nummer 4 finns ett tydligt rop på politisk aktivism. Redaktörerna frågar sig i förordet: vilka är de politiska kraven från vår queera community? Några tänkbara svar på frågan finns insprängda i tidskriften. Andrea Geyer deltar med verket Tools for the Revolution och Klara Lidén medverkar med Self-Portrait with Keys to the City, där bultsaxar och andra verktyg finns fastsydda i innerfodralet på hennes jacka. Ett annat iögonfallande konstverk är den röda specialutformade fingervanten av Liz Collins som medföljer numret. Nummer 4 går att läsa från båda hållen, beroende på hur boken hålls och i vilken ände en börjar bläddra. Titeln Do You Wish To Direct Me? är ett citat från Lynda Benglis film Now från 1973. Numret publicerades i september 2005. Upplaga: 1000 ex.

(2) LTTR nr 5 – POSITIVELY NASTY

Det femte numret är ett stort spiralblock med LTTR Positively Nasty inskrivet i guldfärg på framsidan. Precis som titeln pekar mot är det här ett nummer som bejakar den explicita och ohämmade queera njutningen. I Alvin Baltrops fotografier befinner sig två

---

nakna män i ett övergivet hus i West Side Piers. I Celeste Dupuy-Spencers impressionistiska måleri utspelar sig en intensiv sexakt, eller närkamp, mellan två kvinnor omgivna av kroppar som tittar på. I tidskriftens femte nummer finns också en plastficka som bland annat innehåller Zoe Leonards pamflett I want a president. LTTR var först med att publicera den numera klassiska texten, där Leonard proklamerar att hon vill ha en lesbisk president: "Jag vill ha en flata som president. Jag vill ha en person med AIDS som president och jag vill ha en bög som vice president och jag vill ha någon utan sjukförsäkring och jag vill ha någon som växt upp på en plats där jorden är så mättad av giftigt avfall att den inte kunde välja bort att få leukemi." Publicerades i oktober 2006. Upplaga: 1000 ex.

Filmprogram

(16) THE DEAD, THE ABSENT AND FICTITIOUS

Det här filmprogrammet har visats på Documenta 12, Yerba Buena Center for the Arts, San Francisco, 2008, Outfest, New York 2006, Govett-Brewster Art Gallery, New Plymouth, 2006 och Mix NYC, New York, 2005.

Marble Mouth Au Revoir, Curtis Carman, 1 min 38 sec (2006)

Dead In The Desert, Marriage (Math Bass and James Pei-Mun Tsang) 3 min, 33 sec (2006)

To Pee In Public Places, Itziar Okariz, 8 min, 31 sec (2001–2006)

The Last Day of November, Bill Basquin, 16mm, 4 min b/w (2001)

21 YEARS, Moyra Davey, 1 min (2005)

East River Park, Zoe Leonard/Nancy Brooks Brody, 6 min 53 sec (1991)

Social Movement, Emily Roysdon, 7 min 24 sec (2005)

Me, Chris Spinelli, 11 min 30, (2005–2006)

Munchausen, Susanne Oberbeck, 2 min 59 sec (2006)

Lez Side Story, Hedia Maron and Faye Driscoll, 11 min (2006)

Spektro De'l Tempo, Ilona Berger, 2 min (2005)

Who Do You Think You Are, Lovett/Codagnone, 4 min, 20 sec (1997)

LOVE/TORTURE, Ulrike Müller, 6 min, MiniDV (1995)

fat/soft/normal/skinny, Dafne Boggeri, 2 min, 14 sec (2005)

(15) Let The Tape Roll

Det här filmprogrammet visades på Mix NYC, New York, 2006, the London Lesbian and Gay Film Festival, 2006, San Francisco Cinemateque, 2005 och Outfest, New York 2005.

Now, Lynda Benglis, video, color, sound, 10 min (1973)

Electric At The Cosmic Age Lodge, A.K. Burns, video, color, sound, 3 min (2005)

The Yoyo Gang, G.B. Jones, S8 to video, color, sound, 30 min (1992)

Sometimes You Fight For The World, Sometimes You Fight For Yourself Pauline Boudry and Renate Lorenz, video, color, sound, 5 min (2004)

Working Portraits Maïa, Cybelle Carpenter, 16mm, b/w, silent, 8 min (2005)

Mock Rock, Ulrike Müller, film to video, color, sound, 3 min (2004)

550 Jamaica Ave, Klara Lidén, video, color, sound, 5 min (2002)

Searching For The Fourth River, Fereshteh Toosi, video, color, sound, 2 min (2003)

Strangers, Carola Dertnig, video, color, sound, 3 min (2003)

New Report, Wynne Greenwood and K8 Hardy, video, color, 12 min (2005)

(8) Läs- och mötesplats

LTTR fyller konsthallens stora sal med sina fem tidskriftsnummer, fotografier, filmer och föremål. För att på ett inbjudande sätt kunna ta del av allt material har en stor sittmöbel utformats. Möbeln, så väl som rummet i stort, har designats i samarbete med Sara Brolund de Carvalho, Stockholms-baserad arkitekt och konstnär som arbetar i gränslandet mellan dessa två fält. Möbeln är utformad efter LTTRs gör-det-själv-anda med enkla material, precis som de grundmaterial som LTTR använde för produktionen av sina tidskrifter. Av gamla eu-pallar och spånskivor har en plats för läsning och samtal skapats.

(9) Kuddar och affischer

Affischerna och örngotten har screentryckts för hand och designats särskilt till utställningen. Silkscreentryck har länge varit en del av LTTRs reportoar och använts som ett lågteknologiskt men effektivt produktionsmedel. När gruppen gick samman för att arbeta med arkivet, hittade de gamla diabilder som använts i tidigare projekt, såsom omslagen till LTTR nr. 1 och nr. 5. De klippte upp och omarrangerade diabiliderna till ett nytt mönster. Att skapa något nytt utifrån det tidigare samarbetet kändes självklart när LTTR började arbeta tillsammans igen.

(1) Vägg med kuvert med inskickade bidrag

När LTTR började öppna de undanstuvade lådorna, hittade de en överraskande mängd brev som de fått under årens lopp. Många bidrag kom i form av pappersutskrifter på posten – originalteckningar och fotografier, längre manuskript och DVD-skivor för videoprogram. Kuverten bär en touch och en estetik av de människor som skickade dem, och utgör en kvarleva av ett specifikt sätt att kommunicera. De säger också något om LTTRs geografi, den materiella delen av deras verksamhet, och det

---

fysiska distributionsnätverket. Inför utställningen på Tensta konsthall fotograferade de kuverten och satte upp dem som utskrifter på väggen.

(14) T-shirts, tygpåsar and andra skraddarsyddas verk

Under de år som LTTR gav ut tidskriften gjorde de också t-shirts, affischer och bokpåsar som såldes billigt under arrangemangen för att samla in pengar. De fungerade också som en social markör inom det expanderande queera communityt. Övriga affisher, inklusive t-shirts, en marinblå kavaj och en grön nätklänning specialgjordes med hjälp av stenciler och sprayfärg och bars vid LTTR-arrangemang såsom kvartersfesten de organiserade tillsammans med Printed Matter för releasen av LTTR nr 4.

Ett samtal mellan LTTR, Asrin Haidari och Rado Istok

Asrin Haidari + Rado Istok: Berätta om Here We LTTR: 2002–2008.

LTTR

Here We LTTR: 2002–2008 är en inbjudan till Stockholm. Titeln har, precis som allt LTTR gör, tillkommit genom en kollektiv brainstorming. Den visar på glädjen i att leka med språk och poesi, något som alltid varit en del av LTTRs feministiska verktygslåda. Den riktar sig både till dåtidens gemensamma insatser och till det som vi delar idag. Here we LTTR! och vi hoppas att ni vill vara med.

Utställningen syftar till att förmedla en känsla av de sociala energier och den ekonomiska uppfinningsrikedom som var och är LTTR. Utställningen tillgängliggör de fem tidskrifterna, som varit slutsålda i flera år. Den visar även på bredden av LTTRs verksamhet genom att presentera material från LTTR-arkivet, däribland flyers och mindre publikationer, ekonomi, det sociala nätverket, bilder från liveframträdanden och mycket mer.

AH + RI

I första numrets förord skriver Ginger Brooks Takahashi "LTTR är vår massiva gemensamma sång. Dags för en plats där vi sida vid sida kan dela/visa vårt arbete." Kan ni berätta om det sammanhang som LTTR uppstod ur? Hur och varför bildades LTTR?

LTTR

Det är New York, 2002 och det är George W. Bushs första mandatperiod som president. Dean Spade skriver på sin blogg om "mobiltelefoninköpsens marknadsekonomi" och föreslår att vi alla ska ta avstånd: "kapitalismen fungerar genom att ständigt skapa nya behov". En generation queers, utan direkt koppling till AIDS-krisen, flyttar till NYC.

Åren innan LTTR bildades bodde Ginger, K8 och Emily i olika städer på östkusten och träffades genom det

nätverk av turnerande feministiska punkband som reste kors och tvärs över USA. Inom kort begav de sig alla till NYC. När 2001 blev 2002 började Ginger och K8 prata om att göra ett projekt tillsammans, kanske ett band eller en salong... De efterlyste bidrag i form av konst till en tidning varpå Emily, som varit iväg från stan i flera månader, svarade med entusiasm. Därefter började de tre att utforma vad som skulle bli LTTR, med fokus på queerfeministisk konst och idéer i communityt. I takt med att bidragen började strömma in utvecklade Emily, K8 och Ginger en redaktionell politik baserad på konsensus och ingående konversationer. Tryckningen av tidskriften utvecklades från den ursprungliga idén om att stjäla färgkopior från kontor till att bli riktigt offsettryck. Omslagen trycktes i bokpress i Philadelphia och tillsammans producerades handgjorda konstnärsmultiplar. Därefter samlades en stor grupp för att ställa samman numret. Scenen var i ordning och releasefesten hägrade vid horisonten. Några tal hölls den natten. Energin var hög och det var redan fler nummer på väg...

Ulrike, som kom i kontakt med LTTR hösten 2002 i och med att hon flyttade till New York från Österrike, växte allt närmare gruppen tills hon 2004 officiellt blev redaktör. Under 2004, till fjärde numret, anslöt sig även Lanka Tattersall. Men LTTR har alltid varit större än sin redaktion, "en massiv gemensam sång", som Ginger uttryckte det.

LTTRs grundande drevs på av en upphetsning inför den enorma kreativa energi och storartade konst som blev till i expansiva queera kretsar, och av en känsla av nödvändighet. Idén om en tidskrift grundades i en vilja att att göra något som synliggjorde den nya generationens arbete; någonting som kopplade samman människor och samtal från en plats till en annan; någonting som kunde vandra från hand till hand; någonting i en bokhylla eller i ett badrum. Som K8 formulerade det 2003: "feministisk, lesbisk och transkonst är så perifer i konstvärlden,

och allt för få lägger märke till den (...) Vi måste göra det här arbetet. Vem ska annars representera oss?"

AH + RI

Hur utformade ni den kollektiva processen och hur såg förhållandet ut mellan tidningen och de andra aktiviteter som organiserades i LTTRs namn?

LTTR

Centralt för både LTTRs process och tidskriften var det open call som låg till grund för varje nummer. Numrets tematik framhövdes genom att LTTR-akronymen ändrades (Listen Translate Translate Record, Lesbians Tend To Read, osv) och genom efterlysningens poetiska utformning, som presenterade numrets tematik samtidigt som luckor lämnades för bidragen att fylla. Tidningen var LTTRs ryggrad, men där utöver anordnades releasefester, performanceprogram, filmvisningar och andra evenemang som ett sätt att engagera folk och visa konstnärliga uttryck som inte så lätt låter sig fångas på en tryckt sida. Verksamheten följde inte en enda uppsättning givna strategier, men det fanns ett slags ansvar gentemot våra kamrater och ett löfte om att säga "ja" till varandra. Vi hade förstått att det roliga och politiska, kritiska och entusiastiska, noggranna och promiskuösa inte var varandras motsatser.

AH + RI

LTTR började som en plattform för att dela idéer och konstproduktion i queerfeministiska kretsar. Kan ett queerperspektiv vara relevant eller berikande för personer som inte anser sig vara queer?

Ulrike Müller

Jag skulle säga att LTTR har spelat en mer dynamisk roll än så, att vi faktiskt fick till ett utbyte och skapade en känsla av gemenskap; i all sin komplexitet en plats för både det roliga och konflikter. Jag hoppas att denna energi och vår avsikt förmedlas i utställningen och att den specifika kvaliteten på det rum som vi skapar socialt och

---

estetiskt fungerar som en katalysator för en känsla av samhörighet. En gemenskap av människokroppar runt den kropp som är LTTRs arkiv. Jag bryr mig inte så mycket om ifall alla är överens om begreppet queer (i själva verket jag själv har känt mig skeptisk när det kommer till den nuvarande användbarheten i det) utan är mer intresserad av kontaktpunkterna och interaktionens texturer.

Ginger Brooks Takahashi

På samma sätt som queer inte betyder "samma", har queerhet och queerkultur potential att skapa rum för skillnader oavsett om det gäller den egna konststillhörigheten, som mångfacetterad sexuell varelse eller en myriad av andra möjligheter.

Emily Roysdon

LTTR var ett slags energi som materialiserades genom samarbete, organisering, en platsspecifik diskurs, tidningsmakeri och distribution. Publiken var självidentifierad. Om det fanns några gränser så var de porösa och obebakade. Om du dök upp på ett event eller lämnade in till ett open call så var du en del av det hela. Din vilja att delta var tillräcklig. Vad gäller det innanför/utanför; frågan om publik och distribution; att nå ut är en av frågorna som vi ställer oss genom den här utställningen. Och queer - i sin mest grundläggande betydelse (t ex som min mamma har använt det) betyder skillnad. Och jag kommer alltid hitta en användning för och en njutning i det ordet, hur slitet det än blir. Det är historiskt, förkroppsligat, det rullar av tungan. Queert tänkande - fortsatt, ja, gör. Och när du tänker queert rör du dig bortom identifikation och mot sammanslutningar, empati, etik och mycket mer.

K8 Hardy

Vad som helst kan berika människor bara de är öppna för det och kan se sitt liv i ett spektrum av möjligheter.

AH + RI

Det verkar som om många kollektiva verksamheter är temporära till sin natur. Vad var ert skäl till att inte fortsätta tillsammans som LTTR efter 2008?

LTTR

2008 hade LTTR publicerat fem tidskrifter, curerat och turnerat med två filmprogram, arrangerat ett flertal performance-evenemang och deltagit i en rad utställningar. Kollektivet arbetade alltid och mycket, vilket gjorde att det uppstod spänningar. Ekonomin, som hade varit så avgörande för politiken och etiken i gruppen, medförde problem. Livet förändrades även det, och varje medlem i LTTR valde att fokusera på sina individuella konstnärskap eller andra projekt. Gruppen, som alltid varit mycket medveten om tidigare kollektiv (ActUp, Heresies, Group Material, osv ...) valde att sluta arbeta tillsammans istället för att ändra arbetsmetoden för att anpassa sig till rådande förhållanden.

AH + RI

Är LTTR redan historia? Och hur kan historien i så fall återaktiveras?

LTTR

För en tid sedan samlades Emily, Ginger, K8 och Ulrike kring LTTRs "arkiv" som då utgjordes av en slumpmässig samling oidentifierade kartonger lagrade i hem och ateljéer. LTTR började gå igenom materialet och blev förtjusta och överraskade över lådornas innehåll. Det strålade fortfarande av alla kraftfulla frågor och gruppen började fundera över hur de bäst skulle kunna organisera materialet och göra det tillgängligt. Vid samma tidpunkt och med en slumpartad timing bjöd Maria Lind in LTTR att fundera kring en utställning på Tensta konsthall. Eftersom LTTR redan höll på att drunkna i frågeställningar som kretsade kring skillnader i tid och sammanhang vad gällde 00-talet i New York, så föreföll den ytterligare förflyttningen till Stockholm vara en bra idé för att tänka vidare kring kontext och översättning. Dessutom, för att gå framåt måste vi se tillbaka, så: Here We LTTR.

Utställningen känns som ett bra tillfälle för att se tillbaka på vad vi har gjort. Vi är glada över att återaktivera LTTRs queerfeministiska historia, att väcka materialet till liv och göra nya kopplingar. Som en del av utställningsprogrammet bjuder LTTR och Tensta konsthall in personer som på ett eller annat sätt har varit en del av LTTR – medverkande, läsare och/eller samtalspartners, till att ge en personlig guidning i utställningen. Dessa turer kommer att lyfta fram de specifika upplevelser och erfarenheter som tidskriften både möjliggjorde och dokumenterade.

AH + RI

Vilken är den viktigaste politiska frågan för queers idag?

ER: Det här är tuffa tider för nästan alla människor. Att överleva, göra motstånd, skapa rum och omformulera frågorna som ställs. Att vara ihärdig och fantasifull. Att producera möjligheter.

GBT

Att vara så upprörande och radikal som möjligt, så som det definieras av varje individ i sin situation.

UM

Queers viktigaste politiska roll idag är att säga nej och vända negationen till en öppen zon.

KH

Att ifrågasätta allt.

Asrin Haidari arbetar som kommunikatör på Tensta konsthall och är en del av det feministiska klubbkollektivet Grupp 13.

Rado Istok studerar på masternivå vid curatorprogrammet på Stockholms universitet. Han redigerade nyligen ett nummer om queerkultur och politik i Skandinavien för den Pragbaserade publikationen A2.

PROGRAM

Allmänna visningar hålls varje torsdag och lördag 14:00 av konsthallens personal

MAJ

Lördag 23.5, 12:00–17:00

Vernissage Here We LTTR: 2002–2008 och dagsfest med det feministiska klubbkollektivet Grupp 13

Söndag 25.5, 14:00

Malin Arnell och Allison Smith

Malin Arnell (New York) är konstnär och forskare som i sin praktik arbetar med begreppet performativitet. Tillsammans med andra konstnärer, aktivister och författare undersöker Arnell betydelser som kropp, delaktighet, närvaro och handling.

Allison Smiths (San Francisco) konstnärskap kretsar kring hantverkets roll i skapandet av en nationell identitet och iscensättningar av historiska händelser. Smiths performativa skulpturer, installationer och deltagarbaserade projekt har visats på konsthallar världen över. I första numret av LTTR bidrog Smith med ett bokmärke i textil och i nr 3 med texten Notes on Trench Art.

Söndag 31.5, 14:00

Sofia Hultin och Berrin Erzurum

Sofia Hultin (Stockholm) är en performance-konstnär som arbetar utifrån ett intresse för marginaliserade historier. Under Tensta museum: fortsättning deltog Hultin med sin lesbiska stadsvandring I'm Every Lesbian, som utöver Tensta, genomförts i bland annat Malmö och Tirana.

Berrin Erzurum (Stockholm) har samarbetat med Sofia Hultin i arbetet med I'm Every Lesbian. Erzurum är uppvuxen i Tensta, skriver poesi, och arbetar som vaktmästare och trädgårdsarbetare på en idrottsplats.

JUNI

Lördag 6.6, 14:00

Trifa Shakely och Matts Leidestam

Trifa Shakely (Göteborg) är skribent och föreläsare med examen i juridik och socialt arbete. Hon har tidigare varit chefredaktör för den feministiska tidskriften Bang och arbetar för närvarande med frågor som rör våld i nära relationer. Shakely är initiativtagare till projektet Ain't I a Woman, en kampanj för asylsökande kvinnors rättigheter.

Matts Leiderstam (Stockholm) är konstnär med särskilt intresse för blicken och betraktaren. I flera av sina forsknings-baserade projekt, exempelvis Grand Tour 1997–2007, har Leiderstam kopierat och parafraserat enskilda verk och föreslagit alternativa tolkningar. I installationer med målningar, böcker och objekt som förstoringsglas och kikare framträder dolda begär och queera läckage ur den västerländska konsthistorien.

AUGUSTI

Onsdag, 5.8, 19:00

Filmvisning: Pauline Boudry & Renate Lorenz

Pauline Boudry (Berlin) och Renate Lorenz (Wien) har arbetat tillsammans sedan 1998. Deras filminstallationer behandlar förträngda eller "oläsliga" ögonblick och gestaltar individer och grupper som lyckas leva i strid med majoritetssamhället, lagen och ekonomin. Performanceakterna görs ofta i samarbete med koreografer, konstnärer och musiker, och med blinkningar till experimentell film, fotografins historia och drag.

Onsdag 19.8, 19:00

Karina Sarkissova och Ofelia Jarl Ortega

Karina Sarkissova (Stockholm) utbildade sig vid School for new dance development i Amsterdam 2012 och intresserar sig för koreografins politiska

dimension, hur det politiska skapas och diskuteras i olika rum.

Ofelia Jarl Ortega (Stockholm) har en master i koreografi vid DOCH. Hennes arbete kretsar kring begrepp som sårbarhet och femininitet. Ofelia Jarl Ortega och Karina Sarkissova och träffades under en stipendievistelse på ImPulsTanz-festivalen i Wien 2011.

Fredag 21.8, 14:00

Konsthallschef Maria Lind introducerar Here We LTTR: 2002–2008

SEPTEMBER

Onsdag 2.9, 19:00

MYCKET och Samuel Girma

MYCKET (Stockholm) är ett samarbete mellan designern Mariana Alves och arkitekterna och konstnärerna Katarina Bonnevier och Thérèse Kristiansson. Ur ett queerfeministiskt och antirasistiskt perspektiv undersöker de hur estetiska uttryck påverkar människors aktiviteter och liv.

Samuel Girma (Stockholm) arbetar som handläggare och projektledare på RFSL i Stockholm och beskriver sig själv som en hbtq-aktivist med hjärtat i förorten. Girma har tidigare arbetat med Cinema Queer och Tempo dokumentärfestival.

Onsdag 9.9, 19:00

Sofia Hernández Chong Cuy

Sedan 2011 är Sofía Hernández Chong Cuy curator för samtida konst på Colección Patricia Phelps de Cisneros. LTTR arbetade tillsammans med Hernández Chong Cuy under Explosion LTTR, som var en månadsång programserie på Art in General i New York, för att fira relasen av LTTR nr 3.

Tisdag 15.9, 19:00

Ulla Manns och Dagmar Brunow

Ulla Manns (Stockholm) är idéhistoriker och professor i genusvetenskap vid Södertörns högskola. Hennes forskning kretsar kring feminism i olika tider och platser, kulturellt minne och historisk

tystnad. För närvarande arbetar hon med en monografi: *The Cultural Memory of Nineteenth-Century Feminism: Futurity, Belonging and Space*.

Dagmar Brunow (Växjö/Stockholm) är lärare i filmvetenskap vid Linnéuniversitetet och undervisar i genusvetenskap vid Södertörns högskola. Hon disputerade 2014 vid Hamburgs universitet med en avhandling om mediala minnesstudier. Brunows publikationer kretsar framför allt kring minne och migration, feministisk experimentalfilm och transnationellt filmskapande. Brunow har också varit initiativtagare till Ladyfest Hamburg (2003).

Onsdag 16.9, 18:00
Tensta konsthall läser LTTR

Torsdag 17.9, 14:00
Konsthallschef Maria Lind introducerar
Here We LTTR: 2002–2008

Onsdag 23.9, 15:00
Föreläsning: Julia Bryan Wilson

Julia Bryan-Wilson (Oakland) är docent vid University of California, Berkeley och undervisar i modern konst. Hennes forskning kretsar kring hantverk, bildkonst, kollektiva praktiker och queerfeminism efter Andra Världskrigets slut. Bryan Wilson är också verksam som kritiker och har bland annat publicerats i Art Forum och Frieze.

Torsdag 24.9, 18:00
Tensta konsthall läser LTTR

Torsdag 24.9, 14:00
Konsthallschef Maria Lind introducerar
Here We LTTR: 2002–2008

Personal på Tensta konsthall

Fahyma Alnablsi, värd
Maja Andreasson, assistent
Emily Fahlén, förmedlare
Ulrika Flink, assisterande curator
Asrin Haidari, kommunikation och press
Maria Lind, konsthallschef
Hedvig Wiezell, producent
Rado Istok, praktikant
Lovisa Hallén, praktikant

Värdar

Hamdi Farah
Lars Hedelin
Evelina Hedin
Carl-Oskar Linné
Masha Taavoniku

Tekniker

Lars Hedelin
Carl-Oskar Linné
Johan Wahlgren

Med stöd av ABF Stockholm, Iaspis, Europeiska Unionens kulturprogram, The Arts and Culture Division of the Federal Chancellery of Austria och Video Data Bank.

Kultur